

Дефіцит батьківської любові

Родина була й залишається головним осередком становлення й розвитку дитини. Саме ви, батьки вводите малюка у світ людських взаємин; вчите відрізняти добро від зла.

Стосунки в сім'ї – це зразок для дітей, які в ній виховуються

Майже весь досвід життя в суспільстві дошкільник здобуває у родинному колі через наслідування старших. У цьому віці наслідування підкріплюється загостреним бажанням дитини чинити так, як мама, тато або інші члени сім'ї. Ви всі хочете гарно виховати своїх малят, але самого лише бажання замало. Для цього потрібні знання!

У наш час вам, шановні батьки, зайнятим професійною діяльністю, заклопотаним матеріальним забезпеченням сім'ї, бракує часу: для систематичного спостереження за дитиною, для глибокого вивчення її розвитку.

Симптоми дефіциту батьківської любові такі:

- дитина часто сумує, вередує або без причини галасує;
- навмисно робить дурниці чи ж просто порушує правила;
- часто хворіє.

Нажаль, трапляється так, що: ви не вмiєте і не визнаєте за потрібне показувати дитині свою любов, не визнаєте значущість таких стосунків, не прагнете набути таких умінь.

Зрозумійте, дитині потрібні люблячі мама і тато всі 24 години на добу.

Для розвитку дитині потрібно:

- Максимально емоційне і позитивне, насичене спілкування із батьками!
- Дух любові й тепла, яким сповнена дитяча кімната, позитивно впливає на здоров'я малюка. Але надмірна любов може згубно впливати на дитину. Щоб у сім'ї не вирiс егоїст:
- Навчайте дитину помічати поруч із собою людей, в яких теж є свої почуття, бажання, потреби, з якими слід рахуватися;
- Стримуйтеся у момент негативних дитячих проявів;
- Умійте поглянути на проблему з позиції малюка;
- Будуйте рівноправні стосунки, в яких одна правда та спільне розуміння добра і зла, якими керують взаємодовіра, повага й любов;
- При таких стосунках у сім'ї неможливе застосування «батьківської влади», що дуже часто стає нездоланим бар'єром у налагодженні взаємин із членами родини.

Щоб в сім'ї панувала взаємодовіра, повага і любов притримуйтеся таких рекомендацій:

- Заохочуйте самостійність своєї дитини.
- Якщо ваш малюк потребує допомоги, створіть такі умови, щоб він сам знайшов шляхи подолання проблемної ситуації.
- Не давайте готових відповідей – ваша допомога має обмежуватися натяками, навідними запитаннями.
- Відзначайте досягнення дитини. Віддайте перевагу похвалі, а не докорам.
- Не доповнюйте схвалення вчинків або поведінки дитиною критикою.
- Не намагайтеся ставити перед дитиною завищені вимоги.
- Не вимагайте від своєї дитини більше, ніж від себе.
- Пам'ятайте, що для дитини позитивний приклад батьків значить більше за їхні повчання.
- Створіть для дитини куточок, де буде її стіл, полицки, іграшки, книжки, олівці фарби, альбоми та інші предмети, необхідні для її самостійної діяльності, гри.
- Пам'ятайте, після 20 хв. занять дитині необхідна перерва, зміна діяльності.
- Не проводьте розвивальних занять із дитиною пізно ввечері.